

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35PP/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014804
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122014804.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: Henrich A., nar. XX.XX.XXXX v U., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 28.11.2022 podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2, Tr. zák.sa návrh odsúdeného: Henrich A., nar. XX.XX.XXXX v U., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/212/2021 zo dňa 06.08.2021, právoplatný dňa 06.08.2021, zamietá.

odôvodnenie:

1. Dňa 03.10.2022 bol na Okresný súd Trnava doručený návrh obhajcu odsúdeného na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.
2. Okresný súd Trnava následne požiadal ústav na výkon trestu odňatia slobody o hodnotenie odsúdeného.
3. Odsúdený vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/212/2021 zo dňa 06.08.2021, právoplatný dňa 06.08.2021, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pričom jeho predpokladaný koniec má mať dňa 11.01.2023. Lehota podľa § 66 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona uplynula dňa 11.10.2022.
4. Na verejnom zasadnutí bol oboznámený podstatný obsah spisu sp.zn. 35PP/22/2022, boli oboznámené listinné dôkazy, a to hodnotenie ÚVTOS (č.l.12), skrátenejší výpis klienta (č.l. 13), aktuálny odpis RT (č.l. 13), trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II., zo dňa 06.08.2022, sp.zn. OT/212/2021 (č.l.20), ilustrácia ZVJS, rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T/124/2020 zo dňa 01.06.2021 a prehlásenie rodičov a družky odsúdeného.
5. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov zo dňa 14.10.2022 vyplýva, že odsúdený Henrich A., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave bol dňa 25.01.2022 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený na oddiel s diferenciacnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, menší nedostatok sa vyskytol v dodržiavaní vnútorného poriadku (nemal ustlané lôžko). Vhodnou intervenciou pedagogického personálu sa jeho správanie stabilizovalo a aktuálne je na požadovanej úrovni. Príkazy a pokyny personálu plní. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. S pedagogickým personálom ochotnej spolupracuje. Počas výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, ani disciplinárne

potrestaný. Aktuálne je zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky ústavu zameranom na prípravu stravy. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa u odsúdeného aktuálne čiastočne plnia. Doposiaľ si nevytvoril podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny a v jednom prípade nebol zaznamenaný menší nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku. Resocializačná prognóza sa javí ako priaznivá. Na základe uvedených skutočností konštatoval, že odsúdený preukazuje čiastočne splnenie podmienok na podmieničné prepustenie a odporučil jeho podmieničné prepustenie s dohľadom.

6. Z odpisu registra trestov a pripojených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť.

7. Zástupca ÚVTOS Leopoldov na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení odsúdeného neprišlo k žiadnym zmenám a záver hodnotenia zostáva nezmenený.

8. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol, že na podklade vykonaného dokazovania nie sú splnené u odsúdeného podmienky na podmieničné prepustenie v výkone trestu odňatia slobody. Za splnenú považoval len formálnu podmienku, a to uplynutie zákonom stanovenej doby na požiadanie o podmieničné prepustenie. Vo vzťahu k materiálnej podmienke poukázal na hodnotenie ústavu, v ktorom vykonáva trest. Z výkonu trestu bol už podmienične prepustený a opakované šance zo strany spoločnosti nevyužil. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd žiadosti odsúdeného nevyhovел a túto zamietol.

9. Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že podľa jeho názoru že sú splnené podmienky ako aj formálne tak aj materiálne. Poukázal na oboznámené hodnotenie ÚVTOS Leopoldov, ktoré je možno považovať za kladné. Ďalej uviedol, že najdôležitejšia je resocializácia pána Foglsignera a tá je hodnotiaca ako kladná. Ďalej skutočnosti ktoré nasvedčujú tomu, že pán A. sa dostatočne poučil a môže viesť riadny život. Klient vo výkone trestu je pracovne zaradený a jediný menší nedostatok bola formálna úprava postele, čo z pohľadu toho aká je jeho resocializačná prognóza nemá žiadny zmysel, príkazy a pokyny plní a najmä po prepustení na slobodu má zabezpečené nielen ubytovanie, ale aj rodinné prostredie, kde môže rozvíjať svoje vzťahy s družkou, maloletým synom ako aj čerstvé narodenie bábätko. Klient môže nastúpiť do práce, na ktorú má jednak odbornosť v ktorej už aj v minulosti pôsobil, a tým zabezpečiť riadny a legálny príjem pre svoju rodinu. Zdôraznil skutočnosť, že pán Foglsinger má už len 8 mesiacov do konca trestu. Preto keď aj OP poukazuje na to, že treba ešte vplývať na osobu klienta, zastáva názor, že práve podmieničným prepustením a uloženými povinnosťami a obmedzeniami je možné presiahnuť týchto 8 mesiacov a vplývať pozitívne na klienta a zároveň mať zabezpečenú istú formu dohľadu nad ním. Požiadal o podmieničné prepustenie klienta s určeným skúšobnej doby a uloženie podmienok a obmedzení tak aby splnili svoj účel.

10. Odsúdený sa na verejnom zasadnutí trval na podanom návrhu, chcel by ísť ku svojej rodine, V rámci konečného návrhu požiadal o šancu na návrat k rodine.

11. Podľa § 415 ods. 1 Tr. por., o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

12. Podľa § 415 ods. 2 Tr. por., o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenéj za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

13. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

14. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

15. Z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok:

- vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu,
- odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie,
- od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

16. Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienčné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienčné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienčnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienčnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

17. Ani uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienčnom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. XUrtos/X/XXXX).

18. Rozhodnutie o podmienčnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. XUrtos/X/XXXX).

19. Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

20. Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ku dňu 11.10.2022. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená.

21. Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru súdu je splnená len čiastočne.

22. Súd pritom zdôrazňuje, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nespĺnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozna a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väznic pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu.

23. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody, možné konštatovať, že táto zákonná materiálna podmienka je u odsúdeného splnená len čiastočne. Vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nespĺnenie tejto materiálnej podmienky. Odsúdený ale počas výkonu trestu nebol ani raz disciplinárne odmenený, pričom nebol ani disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu je pracovne zaradený len krátky čas, pričom z predchádzajúceho pracovné zaradenia bol vyradený z organizačných dôvodov. V rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele čiastočne, nakoľko bol v jednom prípade zaznamenaný nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku.

24. Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je.

25. Súd pri skúmaní splnenia tejto podmienky objasňuje, skúma, komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

26. Na podmienené prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V zmysle odborných názorov „zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. U., XXXX, s. 952).

27. Obdobne aj v bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015) sa za okolnosť, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam považuje predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

28. Súd ďalej poukazuje aj na názor Najvyššieho súdu SR, ktorý uviedol, že „sa nestotožnil s názorom odsúdeného, že na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť nemožno pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prihliadať. Naopak, keďže posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného najvyšší súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať (či už uloženým peňažným trestom, podmieneným odkladom trestu odňatia slobody, podmieneným prepustením z výkonu trestu), že „miernejší trest“ na

jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil aj napriek ďalším uloženým nepodmienečným trestom, ktoré vykonal v celom rozsahu" (rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke pod R 5/2017).

29. Súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného.

30. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmiennečne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklonky odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

31. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 1 rok , ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/212/2021 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a následne od 11.01.2023 bude vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. XT/XXX/XXXX pre prečin krádeže spolupáchateľstvom. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený má celkovo 10 záznamov v registri trestov, pričom 5 záznamov sa týka majetkovej trestnej činnosti - krádeží podľa § 212 Tr. zákona, resp. krádeží podľa rakúskej trestnoprávnej úpravy, tri záznamy sa týkajú marenia výkonu úradného rozhodnutia, jeden záznam sa týka zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a najstarší záznam z roku 2002 sa týka prechovávanía omamných a psychotropných látok pre vlastnú potrebu. Z odpisu trestov tiež vyplýva, že odsúdenému bol najskôr ukladané tresty odňatia slobody s podmiennečným odkladom, prípadne trestné stíhanie bolo zastavené so skúšobnou dobou a až v prípade časovo posledných odsúdení súdy pristúpili k ukladaniu nepodmienečných trestov odňatia slobody. Odsúdený bol už podmiennečne prepustený z výkonu prvého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd poukazuje aj na časové rámce, v ktorých sa dopúšťal trestnej činnosti. Príkladom súd poukazuje, že za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia (uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/212/2021), spáchal štyri mesiace po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu (uložený v zmysle uznávacieho rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. XNtc/X/XX) a dva mesiace po tom, čo bol neprávoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. XT/XXX/XXXX za iný skutok (krádež), ktorý trest by mal odsúdený vykonávať po uplynutí aktuálne vykonávaného trestu.

32. Možnosť, ktorá bola odsúdenému podmiennečným trestom odňatia slobody, podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody na nápravu poskytnutá, prípadne nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej, trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania nemali na odsúdeného pozitívny vplyv a možnosť mierneho potrestania odsúdený nevyužil a nezobral si z toho ponaučenie. Súd je toho názoru, že odsúdený spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmierňuje obavu z páchania trestnej činnosti.

33. Záverom súd poukazuje aj na to, že ani rodinné pomery, kedy starší syn odsúdeného sa narodil v roku 2016, nebránili odsúdenému v opakovanom páchaní trestnej činnosti. Preto ak si odsúdený už v čase kedy si založil rodinu a bol otcom maloletého dieťaťa neuvedomil negatívne dôsledky svojho správania na život svojej rodine, súd vzhľadom na vyššie uvedené nemôže uprednostniť záujem odsúdeného na plnení záväzkov voči jeho rodine, pred záujmom na ochrane spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti.

34. Napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním čiastočné polepšenie, jeho zjavné protiprávne konanie počas pobytu na slobode v čase, kedy sa zjavne výchovný účel podmieneného trestu odňatia slobody minul účinkom, neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu. Svedčí o tom skutočnosť, že si z predchádzajúcich odsúdení ani podmieneného prepustenia nevezal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal nielen páchania trestnej činnosti ale ani páchania inej protiprávnej činnosti a aby viedol riadny život. Osoba odsúdeného, nevytvára predpoklady na úvahu o tom, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Na základe správania odsúdeného na slobode má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného v minulosti nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

35. Za takýchto okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované a nie je možné zodpovedne dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po podmienenom prepustení povedie riadny život. Súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.